

ազնիւնիւթե շինուած : Հռովմայթան գարաններուն ընտրելագոյն հնութիւնները Աղբիանոսի ամարաստունէն հանուածներն են . և ասով յայտնի կ'իմացուի՝ որ եթե ինչպէս որ պէտք է փորուելու ըլլայ , անզին գանձեր դեռ անկէց դուրս կ'ելլէն . թէպէտ և Լարակալլա սկսած էր կողոպտել անոր ազնիւն մարմարիոններն ու յիշատակարանները , իսկ պղնձէ արձաններն ու խիստերեւելի նկարները Լոստանդիանոս և իր յաջորդները արեւելեան կայսերութեան մայրաքաղաքը զարդարելու համար վերցուցած տարած են . և վերջը Խոտիլասի զօրքերը հոն բնակելով աւրեցին զայն՝ երբոր այս Դոթայուցածագաւորը Դիվոլին քանդեց . անկէ ետքը Լոնգոբարտացիք Լոտովիոսի առաջնորդութեամբը բոլորովին հիմնայատակ ըրին , և դեռ մինչև ցծջ դար Աղբիանոսի ամարաստանը մարմարիոններովը գաճ կը շինէին : Իսոնցմէ կը ըրնան երեւակայել ընթերցողը թէ ինչ աստիճանի փառաւորութիւն և գեղեցկութիւն ունեցած պիտի ըլլայ այդ զուարձութեան տեղը , որն որ բոլոր հռովմէական ամարաստանց մէջ գերահռչակեալն էր :

Աղբիանոսէն վերջը կը յիշուի Դիոկետիանոս , որ թագաւորութենէ հրաժարելէն ետքը Դաղմատիոյ Ալոնաքաղաքը քաշուած ատենը մեծ խնամքով ծաղկեցուց հոն մշակութիւնն ու ծաղկադարմանը . հոն ինքը անձամբ կը դարմանէր իր պարտէզը , և կ'ըսէր թէ թագաւորութիւնը ձգելէն ետքն էր որ սկսեր էր ապրիլ . և ինչուան կ'ըսուի թէ Ապքսիմիանոս երբոր կ'ուզէր բըռնադատել զինքը որ երկրորդ անդամ թագաւորէ , Դիոկետիանոս պատասխանուոյ տեղ հրաւիրեց զինքը որ գայ իր Ալոնայի պարտէզները տեսնէ :

Պարտիզի սէրը շարժեց զՀռովմայեցիս Ասիայէն և Աֆրիկէն բուռած լեռանց հաղորդակցութեամբը Ալպեանց հետ միացած են , և իրենց առաջնուց հրաբուխ ըլլալուն պատճառաւ Դաղղիոյ ամենէն աւելի հետաքրքրական լեռներն են : Դանդալ (բարձր 5,717 ոտք) և Դիւ-Ապրի (5,736 ոտք) լեռները բարձրագոյններն են . ասոնցմէ ետև Դուրլանտ , Դիւյտը-Անսի , Դիւյ-Փէր-

յայտնի կ'իմացուի թէ օտար աշխարհքներէն և թէ ուսկից բերուած ըլլաւնին . ինչպէս ծիրանին Armeniaica կ'ըսէն , որովհետեւ Հայաստանէն բերած են , ու դեղձին Persicunt , որով կ'իմացուի թէ Պարսկաստանէն է : Երենց մէջ շատ զարգացած էր որթի մշակութիւնը , անանկ որ այն ատենն որ ինչուան ութասուն տեսակ զինի կը համբուէր աշխարհիս վրայ , իրեքին երկուքէն աւելի զրեթէ Խտալիայէն կ'ելլէր : Ինտոնինեանց բարեւաղդ դարուն ատենը Հռովմայեցիք բոլոր Խտալիան պարտէզներով զարդարած էին . Հռովմայ սահմանէն սկսեալ՝ կ'երթար կը տարածուէր մինչև Դասկանա , Դէապոլիս . և ոմանք ծովակներու մէջ , այլք ալ Խտալիոյ ստորին գետոց ափունքները , ինչպէս որ անոնց մնացորդները յայտնի կը ցուցընեն : Բայց կայսերութեան աթոռը Լոստանդնուապոլիս փոխուելէն վերջը՝ շուտով այն զբօսանաց տեղուանքը անպէտ միայնարաններ դարձան առանց իրենց տերանցը , ու անմշակ երեսի վրայ մնացին՝ և բարեարոսաց յարձակմունքներն ալ ու մասնաւորապէս գոթական պատերազմը վրայ հասնելով՝ բոլորովին փայտուցին Հռովմայ ամարաստունները :

(Պատահական առաջնահանդիպութիւն)

ԱԾԽԱՄ ՀԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Երրուպայի բնական և հետաքրքրական գիտելիքները : (Տես երես 265)

(Վեռնեայ լեռները) ոզէր , Արգէն և Ապրժերիտ ըսուած լեռանց հաղորդակցութեամբը Ալպեանց հետ միացած են , և իրենց առաջնուց հրաբուխ ըլլալուն պատճառաւ Դաղղիոյ ամենէն աւելի հետաքրքրական լեռներն են : Դանդալ (բարձր 5,717 ոտք) և Դիւ-Ապրի (5,736 ոտք) լեռները բարձրագոյններն են . ասոնցմէ ետև Դուրլանտ , Դիւյտը-Անսի , Դիւյ-Փէր-

բան , Ծիւյ-Ռելէ , Ծիւյ-Ա'արէլլ և Ծիւյ-տը-Ծօմլեռները կու գան : Ի՞ս գոտին ատենօք երկրիս ահաւոր գոտիներէն մէկն էր . որովհետեւ այն իր հրաբուխներուն բերնէն լաւայի գետեր , հրակեզ ժայռեր , մոխրոյ ու քարանց կոյտեր կը ժայթքէր , որոնք այսօրուան օրս պտղաբեր և գեղեցիկ տեսարաններ ունեցող երկիր մը ձեւացուցած են . գետնաշարժութիւններն ալ նոյն ատենը Գաղղիոյ երկիրը շարունակ կը դղրդէին : Հիմակուան օրս Գանդալի հովիտներն ու նոյն իսկ գագաթը ձոխ ու բեղմնաւոր արօտներ են՝ լի արջառօք ու երկրագործներով : Դամբաները այնչափ դժուարակոխ ու օճապտոյտ են , որ անկարելի է ձանապարհորդի մը առանց փորձ առաջնորդի առաջ երթալ : (Երիյեաք քաղքէն անմիշ ջապէս գուրս ձանապարհորդը պազալթէ միւներ ու հատուածակողմներ կը տեսնէ . Գանդալ լերան դագաթին վրայ ելլելով՝ այն մարած հրաբիսին ընդգարձակ բերանը կը մննէ , որուն եղելքը լաւայէ և լերան վեր նետած ուրիշնիւթերէն ձեւացած են և կրանիտեայ խարսխի մը վրայ կը յենուն . աւելի անդին Ծողան հովտին մէջ՝ լաւայի կոյտ մը կը տեսնէ 300 ոտք բարձրացած , որուն վրայ Աէն-Ֆլուր քաղաքը կը հանգչի : Ինկէց իջնալէն ետքը՝ կը մըտնէ ձանապարհորդը խորածոր մը , որ Հռովմայեցոց ատենէն 'ի վեր հոչակաւոր եղած է իր տաք ջրերուն համար , և ասիկայ է Ըօտ-Լակ պղտիկ քաղաքը : Ծիւյ-Ա'արի լերան մօտ հովիտներու , անձուկ անցքերու , հեղեղաց ու մայր ծառոց անտառներու լաբիրինթոսի մը կը հանդիպիս . կոնաձեւ գագաթներու բաղմութիւն մ'ալ , որոնք ատենօք կը ծխային , Ծիւյ-տը-Ա'անի հրաբուխը կը պատեն : Մատուեէ մը քիչ մը անդին խոռոչ մը կը տեսնես , որուն բացուածքը ձագառի ձեռով է 100 ոտք տրամագծով . բայց չերեար թէ առաջուց հրաբուխ եղած ըլլայ . ասոր մէջը 40 ոտք խորութեամբ խորխորատ մը կայ , որ 6 ոտքի բար-

ձրութեամբ խիստ պաղ ջրով լեցուն է . հնատեղի բնակիչները կը կարծեն որ այդ խորխորատը Բավեն լջին հետ հաղորդակցութիւն ունի :

Բավեն լիջը անուանելէն ետքը՝ կ'արժէ որ հոս վրան համառօտ նկարագրութիւն մը ընենք . որովհետեւ (Վեռնեայ լերանց զարմանալիքներէն մէկն է : Երիկայ Ա'ոն-տ' (Օր կամ Տօր ըսուած լերանց մէկուն գագաթին վրայ է՝ հին հրաբխի մը բաժակին մէջ . դաշարագեղ զուարիթ բլուր մը , որ 125 ոտք բարձրութիւն ունի , եղելքին չորս դին կը պատէ : Ի՞ս բլուրը լաւայէ ձեւացուած է , և լջին ջրերուն անդադար արտաշնչութիւնը շատ կը բեղմնաւորէ զանիկայ : Երբոր հրաբուխը շառաչելով դուրս կը հոսէր եռացեալ լաւան , բերնին շրջապատին մէկ կողմը պատռուեր է , և այն բացուածքէն՝ ուսկից առանց արգելքի լաւան կը թափէր , գեռ հիմա ալ լիջն ջրերը վար կը հոսեն : Ի իջը 280 ոտք խորութիւն ունենալով՝ ոչ եղեգն և ոչ ուրիշ ջրային տունկեր կը գտնուին մէջը . յստակ է ջուրը , թէպէտ և խորութիւնը սեկակ կը ցուցընէ . մասնաւոր աղբիւր մը չերեար որ ունենայ , և միշտ նոյն հաւասար բարձրութեան վրայ կենալուն՝ առաւելած ջուրը մեղմիկ հոսանքով թափելով , Պատզ ըսուած գետակը կը ձեւացնէ : Բավեն լջին մօտ՝ Աինէյրէ լերան վրայ ուրիշ լիջ մը կայ , որ նմանապէս հրաբխի բաժակ մը կը լեցընէ և ուսկից ամեննեին չգեղանիր : Ի՞յն լերանց գագաթներէն գեղեցկազուարիթ հովիտներ և պտղաբեր Ի իմանել երկիրը կը տեսնուին , որ Արվերնեանց դրախտն էր : Ի՞հէ մը առաջ երթալով՝ կը հանիս Պատոխը ըսուած տեղը . ասիկայ կիրճ մըն է լաւայով լեցուն , որուն յատակը կ'իջնայ սե ու խոր անդունդներու մէջ , ու հոն ձիւնը (գոտոսոս ամսուն մէջն ալ գեռ դիզուած կը կենայ առանց հալելու : Այսուերու մէջ

1 Արվերնեանք կ'ըսուեր այն հին ժողովուրդը . որ կը բնակէր այս երկիրը :

մնացած տեղուանքը խոտ բուսած է , բայց քիչ ու տկար . և այն դժուարութ տեղերն , ուր մարդ չհամարձակիր ոտք դնելու , հոն շատ անգամ հովիւներ կը տեսնես , որ չուանէ մը կախուած՝ կը կտրեն այն կարծր խոտերը :

Այսի լեռան գագաթներէն Տօր գետը կը թափի , որուն անուամբը կը կոչուին այն լեռներն՝ ուսկից ինքը իր աղքիւրը կ'առնու . այս գետին ջուրերը ընդարձակ և ուզիղ պատառուածքէ մը սահանօք կը գահավիժին հովտի մը խորը , որ բաց 'ի եղենեաց մթնագոյն տերեններէն ուրիշ կանաչութիւն չունի : Ուրիշ 160 ոտք բարձրութեամբ սահանքով մը Տոններ գետը Տօրի հետ միանալով՝ Տօրտոններ գետը կը ձեանայ : Տօր լեռները դեռ իրենց հին հրաբուխ ներուն մէջ աղքիւրներ ունին , ուսկից ջերմ հանքային ջրեր կը բղխեն , որոնք հիւանդութեանց շատ օգտակար են :

Ոմէ Ռիւյ-տը-Տօմ և թէ Տօր լեռանց մէջ շատ հին հրաբուխներ կան , որոնք ինչպէս վերն ըսինք՝ երկայն ու զօրաւոր դղրդմունքներէ պատճառած են : Ռիւյ-տը-Տօմ լեռանց գագաթներուն վրայ վախտուն շինեալ հրաբուխներու բաժակներ դեռ կը տեսնուին . այս լեռանց մէջ Ռիւյ-տը-Լարտելա ըսուած լեռը ժայթքեր է իր բաժակն այն անհատնում լաւայի կոյտը , որ երեք փարսախ ընդարձակութեամբ տարածուած է :

Այս հրաբուխներու գոտին ինչուան հին լիւլարէ երկիրը կ'երթայ , ուր շատ հրաբխային մնացորդներ կը տեսնուին : Լուսոց մէջ յիշենք լիւն-լէ է էրկիրի բաժակը , որ Լուտէշ գետոյն ափանցը վրայ կ'իյնայ և ածխային կազ կ'արտաշնչէ . — Ընվարի լեռը , որուն վրայ հիւսիսային կողմէն որ նայելու ըլլաս , 600 ոտք երկայնութեամբ պազալթէ սեանց շարք մը կը տեսնես . — Հսկայից թումբը , որ լուան գետին ափանցը երկայնութեանը վրայ ձգուած պազալթէ հատուածներու կոյտ մըն է . — Հսկայաձև սիւներէ ձեացած մեծակառոյց թումբն , որ Դոլոմիթէ գեղին մօտ է .

— Դաժոիք կրծին գեղեցիկ սահանքը : որ 500 ոտք բարձրութեամբ լաւայի կտորուանկներավ ծածկուած կրանիթեայ ժայռէ մը կը գահավիժի . — Ու աւլնի այրերը , որ իրենց բիւրեղացեալ քարացմանցը համար անուանի են . — Տրազոնգութ լեռան բաժակը , որ Միջերկական ծովուն երեսէն չափելով 1,000 մեդր բարձր է : Օ անց կ'ընենք հոս համառօտութեան համար յիշելու այնչափ ուրիշ այս տեսակ տեսարանները , որ այն տեղերը կը հանդիպի ձանապարհորդը :

Ճինեւռայի լշէն անդին՝ հիւսիսային արևմտեան կողմէն Լապեան լեռներէն կը բաժնուի Ժիւրա լեռանց Ճիւղը , որոնցմէ ետև Ո ոժ լեռները կու գան : Տու ու Ուրգիւլէ լեռները , որ Ժիւրայի բարձրագոյն գագաթներն են , 5,700 ոտք բարձրութենէ աւելի ունին : Ո ոժ լեռանց բարձրագոյն գագաթն է Դիէդ-տ' Ուր ըսուած լեռը , որ 4,308 ոտք է : Ժիւրա լեռանց աւելի բարձր գագաթներուն վրայ տարուան կէսը ձեամբ ծածկուած է . անկից քիչ մը ցած՝ նոճի և գիշի ' ծառերը կը բուս նին . իսկ ալ վարերը բերրի հովիտներ կը տեսնես : Ժիւրա և Ո ոժ լեռները աւելի գեղեցիկ քան թէ ահաւոր տեսարանօք կը միանան իրարու հետ . իրենց ժայռերն ու սահանքները և այլ տեսարանները իրենց փոքրկութեանը համեմատ են , և ուրիշ բարձրագոյն լեռանց տեսարաններուն պղտիկ օրինակներն են :

Լապեանք իրենց ընթացքը շարունակելով՝ կը ձեացընեն Ո . Լոդգարտու լեռները , Հելուետական , Հռեդիկեան կամ Դիրոլցի գոտիները և հարաւային փոքրագոյն Հաեդիկեանները , Դոոիկեանք (Լուտրիոյ մէջ) , Գաանիու լեռնք և Քուլեանք (լիւրիկէի և լյուուագաց երկրին մէջ) . Վերջապէս Հերկինիա — Լարպաթեան լեռները , որոնք մէկ կողմէն Ուրակիոյ մէջ Պալքանկամ Հեմոս լեռանց հետ կը միանան ,

մէկալ կողմէն Աւտէն լեսներով Աւտէնց հետ . անհուն գօտի մը , որ իր աժանմունքներովը կը տարածուի ինւան Պոլոնիա , Ունկարիա , Շ լեզիա , Խոչեմիա , Այաքոնիա , և կ'երթայ ռազդիոյ հիւսիսային արևմտեան գառուներուն մէջ կը լմննայ , ուր Ա ոժրանց հետ կը միանայ : Այս լերանց լսաւոր գեղեցկութիները ըստ պատսշ տեղւոյն կը նկարագրենք :

ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ինաց Արքաղան Շարարը : — Շինկ-շանկ :

Չինացւոց կրօնական հանդէսնեւն մէջ երեւելի է իրենց սրբազն հանարուած շաբաթը , որ մեր Հունիս ամտւն մէջ կ'իյնայ ու տասը օր կը տես :

Այսաջին օրը Քայ-Ետ կ'ըսուի , որ Ժառնացօր ըսելէ : Այս հանդիսիս վախնանն է յիշատակել թէ թուշուները նարդուս համար պատուական կերակուր ին են . նոյն օրը ամենալին մսեղէն չեն տտեր , և աւելի օրինապահները նիստ ծոմկը բռնեն : Խսկ նոյն օրուան սրտաքին արարողութիւնն է աւելներն ու զանգակները մէջտեղէն վերցնել պահէլ :

Երկրորդ օրը Շու-Ետ կ'ըսուի , որ տել է Շ ներու օր : Չինացւոց մէջ ներու վրայ զարմանալի սէր մը կայ . սուանձին արուեստաւորներ ալ կան որ շանց համար դագաղ կը շինեն , որ երբ սատկին՝ փառաւոր հանդէսով մէջը զնեն թաղեն : Կ'ըսեն թէ իրենց մեծ իմաստուններէն մէկը շան մը ձեռքով աւազակներու ձեռքէն խալսեր է եղեր . անոր համար է թերեւս , որ այսափ պատիւ տալէն վերջը՝ մեծ ախորժով ալ շան միսը կ'ուտեն Չինացիք :

Երրորդ օրը Խէն-Ետ կ'ըսուի , այսինքն Խողերու օր : Խոզին մէկը ատենօք մեծակշիռ ձեռագիր մը կրակէն ա-

զատելուն համար այս տօնախմբութիւնը հաստատեր են : Այս օրս ամենալին խոզի միս չեն կրնար ուտել , ուր որ տարին տասուերկու ամիս ցորեկուան ձաշերնին առանց խոզեղենի շանցնիք : — Խապկի մը համար ալ կը պատմեն թէ եւրոպացւոյ մը քովէն մեծայարգ ձեռագիր մը դուրս հաներ է եղեր , ուսկից որ եւրոպացին 24 տառեր գողցեր՝ ու անկից շիներ է Եւրոպիոյ լեզուաց այրութենը : Այս ստայօդ ու տգիտական առասպելէն կրնայ իմացուիլ թէ ինչ աստիճանի ունայնասէր ու պարծենկոտեն Չինացիք , և թէ ինչպիսի նուաստ համարմունք ունին նոյն խակ եւրոպացի ազգաց վրան ալ : Խսկ կապկին վրան մեծ բաներ կը պատմեն Չինացիք . կ'ըսեն թէ կապկիները մարդուս պէս կը նան եղեր խօսիլ , բաւական է որ ուզենան : Խրաւ որ ցաւելու բան , որ դեռ օր մ'ալչէ եղած՝ որ ասոնց ախորժը գայ ունեցած կարողութիւննին գործածելու : — Երբ տղայ մը ծաղիկ հանէ , ծնողքը մեծ փութով մը կը վազեն խոզ մը կը տանին մերձակայ տաձարներէն մէկը , ու մեծ ջերմեռանդութեամբ մը վրան խնամք կը տանին , կը պազնեն , կը փայփայեն , և ուխտեր , նուէրներ կը խոստանան գարշելի կենդանւոյն : Չինացւոց աւելըրդապաշտութեանցը չափ չել :

Որրորդ օրուան Ետոնկ-Ետ կ'ըսեն , որ Ոչխարաց օր կը նշանակէ : Այս օրուան տօնս Բոռն-Բլոն-Վլոնկա հովուին նուիրուած է , որ մեծ աղքատութեամբ ասղեր է եղեր . կերածը միայն խոտեղէն , ու ինքը ծառի կեղեկ հագուստներ հագնելով՝ ոչխարի բրդէն զգեստ շինելը մարդկանց սովորեցուեր է :

Չինգերորդ օրը Նիոն-Ետ , այսինքն Կովուց օր ըսուածն է : Կովուն մէկը կորսուած տղայ մը իր կաթովը կը մեծցընէ . տղան վերջէն հանդարին կամ իշխան ըլլալով՝ տաձար մը կը կանգնէ իր բարերար կենդանւոյն . ասկէց կը սկսի այս օրուանս խորին ջերմեռանդութիւնը : Չինացւոց մէջ մարդ կայ որ ամենալին կովու միս բերանը չառ-